

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. I. Ducitur ad Concilium Seniorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

vertit se ad eum poenitendo. Itaq; omnium jam
& animi, & oculi ad eum convertantur, ut per
ejus oculos, ad eum revertamur. Ecce Christe
Ps. 144. *Oculi omnium in te sperant Domine.* Nos non sumus
15.
Ps. 16. 11 *amplius ex numero illorum, qui oculos suos statuerunt
Ps. 122. 2. declinare in terram.* Scimus, quia terra vacua
est & inanis; sed dicimus cum servo tuo: *Sicut oculi
ancilla in manibus Domine sua, ita oculi nostri ad te Do-
minum Deum nostrum.* Ad te levavi oculos meos,
qui habitas in caelis, imò qui habitas nobiscum in
terris; es enim Emanuel. emitte super nos fulgur
tua, & fluent aromata nostra. Respice nos eodem
illo oculo, quo in domo Pontificis conversus re-
spexisti Petrum; & ut Petri, repente oculi nostri
deducant exitus aquarum; totum hoc templum
personabit planctibus, questibus, gemitibus, sus-
piriis. Aspice nos illis oculis, quibus cum Lazaro
è monumento foetidum resuscitares, lachryma-
tus es, & mox aperientur monumenta, & qui mor-
tui sunt, resurgent. Aspice nos illis oculis, quibus
aspiciebas turbam illam in deserto esurientem, &
mox misericordia motus, dicebas: *Miserere super
turbam.* Miserere super hanc turbam, quae firma-
vit super te oculos suos, donec ostendas nobis fa-
ciem tuam in excelsa habitaculo tuo, ubi abster-
ges omnem lacrymam ab oculis nostris, quando
te videbimus non amplius in speculo, & ænig-
mate, sed facie ad faciem, & salvi erimus.

C A P U T IV.

Christus in Concilio.

§. I.

Ducitur ad Concilium Seniorum.

Ps. 1. 1.

Est sacrum Davidis pronuntiatum: *Beatus vir
qui non abiit in Concilio impiorum.* Quid agemus
ne

nos, quibus hodie non aliud proponitur meditandi argumentum, quàm impiorum Concilium? Sed nihil metuendum dum aditur Concilium impiorum, ubi causa adeundi est pia. Adibimus, ut impiorum consilium non sectemur, sed detestemur. Sic ergo de hoc Concilio Evangelistæ:

Et ut factus est dies, consilium iniverunt omnes Principes Sacerdotum, & Seniores populi, & Scriba adversus JESUM, ut illum morti traderent.

Ordiamur à primis verbis: *Vt factus est dies.* Quis est ille dies? dies ex omni parte magnus, & omnium qui à sole condito eluxerunt, & elucescent olim dierum longè maximus: dies quo nunquam Christo illuxit tristior, mundo latior. Rectè dicitur: *Vt factus est dies.* Hæc enim dies, quam fecit Dominus: dies boni nuntij captivis in limbo Patribus, peregrinis in mundo hominibus, beatis in cælo Spiritibus. Hæc est *dies salutis*; clarior redemptoris morte, quàm solis luce. Hæc est illa dies, quam ante dies, & tempora, & omnia sæcula, Rex sæculorum immortalis, ab omni retro æternitate in magno suo temporum catalogo designaverat, tanquam omnium dierum sacratissimam, plenam arcanis Sacramentis, adorandis prodigiis, sacrosanctis miraculis, quâ illud opus elaboratissimum mundi, morte Dei redempti erat consummandum. Hic est ille dies, ad quem Filius Dei, ab æterno genitus in sinu Patris, in tempore conceptus in utero Matris, semper anhelabat, & cum videret, exultavit. Ergo ut factus est ille dies, convenerunt Seniores plebis, & consilium inierunt adversus JESUM, ut illum morti traderent. O inconsulti consiliarii! ad quid stulti convenistis in Concilium? quodnam stultissimi adversus Christum inivistis consilium? Nunquam vos legistis Scri-

Mat. 27. 1

Mar. 15. 1

Luc. 22.

66. &

23. 1.

Dies

ultimus

Christi,

omni ex

parte

magnus

Ps. 117.

24.

4. Reg. 7.

9.

2. Cor. 6.

2.

Iob. 21. pturas: Non est sapientia, non est prudentia, non est con-
30. silium contra Dominum? De hoc Concilio loquitur

Pf. 2.3. David: Adstiterunt Reges terra, & Principes conven-
 runt in unum, adversus Dominum, & adversus Christum

Deo ser- eius. Hic punctum unum observate, quod expe-
vire ubi rientia constat esse verissimum. Quamprimum
quis cæ- aliquis vult insistere Christi vestigiis, statim ubi
perit, ab cæpit secum vel meditari de amplectendo per-
omni- fectioris vitæ instituto; illicò ab ipsis vitæ me-
bus im- lioris incunabulis, exurgunt in eum, quotquot
petitur. sunt alterius sententiæ, eiq; vitæ illius instituto
 dissimiles, domestici, amici, consanguinei, contem-
 ranei, exteri adversarii, & qui in omnibus agunt,
 fabri totius fabulæ, dæmones. Tunc, nullus du-
 bita, conveniunt in tartaro omnes dæmones, &
 ineunt consilium ut te morti tradant, & perdant,
 & per dæmones, alios dolo, alios calumniis, alios
 irrisionibus, quosdam aperto odio, alios amore
 simulato, nonnullos tectâ improbitate, non pau-
 cos larvatâ amicitia, complures religionis obten-
 tu, scias bellum tibi indicturos. Erunt qui dicent
 cum in te uno domus inclinata recumbat, oc-
 cumbere totam familiam tot gentilitiis insigni-
 bus illustrem. Alii, asserent te esse baculum senes-
 centis maternæ, vel paternæ; parentes in tam de-
 clivi ætate destituere hoc uno quo nitebantur
 præsidio, genus esse crudelitatis. Mitius loquen-
 tur aliqui cum discipulis: *Ut quid perditio hac? Tale*
Matt. 26. ingenium, tanta indoles, tanta nobilitas ad quid
8. claudatur intra Asceterii latebras? scilicet dam-
 num tantum inferendum toti Reipub. ut bene-
 fit uni religiosæ familiæ? Hæ, & id genus aliæ ad-
 versariorum insectationes erunt, à quibus nemo
 te præstabit immunem. Sed tu virum hic te præ-
 sta, nec à constantia gradu vel ad latum unguem
 defle-

Status
 vitæ ut

deflecte. Auctor hujus insectationis est is, quo prudenter elin-
 nihil imbecillius, cacodæmon. Is autem à Christo gatur,
 sto, quem ducem sequeris, & victus, & victus gatur,
 est. Quid igitur terreris? plusne ergo ad nocendum res-
 dum aut calliditatis, aut roboris latro ille, jam in- etus hu-
 Domini cruce confixus, habebit, quàm sapientiæ manus
 ad providendum, vel potentiæ ad opitulandum contē-
 deus, cujus afflatu hoc novæ vitæ genus amplecti natur.
 meditaris? O Christe! non timeo consilium mali-
 gnantium, dum te habeo consiliarium. Scio te ab
 omni æternitate inivisse consilium cum Patre &
 Spiritu S., de vitæ meæ totius serie, & instituto.
 Quid de me in tuo arcano consilio decreveris,
 quâ semitâ velis me ducere ad patriam, quem me
 cupias sequi ventum, ut pertingam ad portum &
 quem debcam tenere cursum, ut obtineam bra-
 viû, quia ignoro, ut mihi instinctu tuo cœlesti in-
 sinues, supplex obtestor, mihi certum est tuum de
 me sequi decretum. Vis me tibi auctoratum mili-
 tē? da tesseram, cane classicum, effer signum. Vis
 discipulum? amplector magisterium. Dic: Veni, &
 veniam. Cupis famulum? expecto imperium. Dic:
 Fac hoc, & faciam. Vis in vinea tua operarium?
 voca. *Ecce ego, mitte me.* Vis me esse in curia, in fo- *Isa. 6. 3.*
 ro, in campo, in gymnasio, in pistrino, in ascete- *Pf. 56. 3.*
 rio, in solitudine? *Paratum cor meum Deus, paratum*
cor meum. Quò vela vertam, quò cursum dirigam,
 quam semitam legam, dubius hæreo, animi pen-
 deo, incertus fluctuo. Quid faciam, nescio: Imò
 scio quid faciam. Ne errem errorem, qui non po-
 terit corrigi, totum me solo affligam, humi me
 sternam, & submississimè te magni consilii An-
 gelum supplex rogabo, nec prius rogare desi-
 nam, quam quid me facere oporteat, intelligam: *Act. 9.*
Domine quid me vis facere?

Interrogatur an sit Christus.

Matt. 5.
45.

Jam nox præcesserat, dies autem appropinquabat, cum illius imperio, qui solem suum oriri facit super bonos & malos, Sol ortus est super Jerusalem, post sex horas in media cæli statione obscuratus, et ecce, ne quidem lucente Sole, appropinquante die, abjiciebant opera tenebrarum, verè os foras lucis, nam, teste Luca, convenerunt Seniores plebis, & Principes Sacerdotum, & Scribæ, & duxerunt eum in Concilium suum, dicentes: si tu es Christus, dic nobis.

Luc. 22.

Hoc concilium, quo sistebatur Christus, erat toto orbe longè celeberrimum, seu consideres, quæ in illo decidebatur causæ, quæ erant gravissimæ; videlicet, Religionis, Fidei, Morum: seu spectes, qui congregabantur Judices, qui erant vitiosi, sagaces, omnium scientiarum gnari; quot capita, tot oracula. Censebantur in illo Concilio unum cum summo sacerdote 72. Judices; & vocabatur hoc Concilium Synedrium magnum. Ingressus hoc Concilium magnus Consiliarius, *terribilis in consilijs super filios hominum*; jam verò amabilis, quia *speciosus forma præ filijs hominum*, consistit in medio *Mediator Dei & hominum*. Hic seniores plebis, inveterati dierum malorum, quia inter malos, illum interrogant, quod non ignorant, vel certè ignorare sine crimine non poterant, *si tu es Christus, dic nobis*. O cæci, & duces cæcorum! quæ est hæc tam peregrina interrogatio? si hoc peterent infantes, danda esset venia, quia etatem non habent: si pueri, & illis foret ignoscendum, quia prudentiâ carent. At vos Scribæ, quorum unum est negotium scripturas interpretari, & earum arcana perscrutari: vos Principes Sacerdotum, quorum munus est

Pf. 65. 5.

hoc Concilium magnus Consiliarius, *terribilis in consilijs super filios hominum*; jam verò amabilis, quia *speciosus forma præ filijs hominum*, consistit in medio

Pf. 44. 3.

Mediator Dei & hominum. Hic seniores plebis, inveterati dierum malorum, quia inter malos, illum

I. Tim.

2. 5.]

interrogant, quod non ignorant, vel certè ignorare sine crimine non poterant, *si tu es Christus, dic nobis*. O cæci, & duces cæcorum! quæ est hæc tam peregrina interrogatio? si hoc peterent infantes, danda esset venia, quia etatem non habent: si pueri, & illis foret ignoscendum, quia prudentiâ carent. At vos Scribæ, quorum unum est negotium scripturas interpretari, & earum arcana perscrutari: vos Principes Sacerdotum, quorum munus est